

И тъй: *говедарь, козарь, овчарь*, сж имена на хора, на които сжци тѣ първообразни имена сж други. Тѣзи тѣхни втори имена сж привременни, тий ще се наричатъ тѣй, додѣто земать-давать съ животни тѣ; щомъ нанустие съкой единъ отъ тѣхъ говедарството, овчарство то, козарство то, оттамъ насетнѣ той ще остане само съ свое то първообразно име *человѣкъ*, или какво то друго занятие залови, таквозъ име ще и да придобие: ако земе кожи и ги работи — *кожухарь* и т. н.

Сжщо така, ако прожѣнимъ *о, а* (на първообразни тѣ) въ *арство*, то ще се появѣтъ нѣкъ други думи, други имена съ друго значение, така: *говедарство, козарство, овчарство*. Сега съ тѣзидни нѣма да именуваме вече нито животни тѣ, нито человекци тѣ, кои то ги пасяхъ, но други едни предмети, които ще показватъ на человекъ тѣ едно негово *занятие*, една работа съ която сж се занимавали: *говедарь тѣ, козарь тѣ, овчарь тѣ*.

Тукъ и въ двата вида производни имена се упазихъ коренитѣ: както бѣхъ тѣ въ първобитнитѣ, тѣй и въ които произлѣзохъ отъ тѣхъ: въ първи тѣ *говед-о, коз-а, ови-а* *) и въ производни тѣ *говедарь, козарь, овчарь; говедарство, козарство, овчарство* си останяхъ пакъ сжцитѣ.

Жито.

Житарь, житарство, житница и др. .

Първо то отъ тия имена, *житарь*, е име съ което ний именуваме нѣкой си человекъ, който се занимава да купува и продава жито. Хора та не му трѣсили първообразно име, съ което да наре-

*) Буква *и* се измѣни въ *ч*.